

[Krag.]

Grad, end Tilfældet hidtil havde været, blev givet i Kassernes Haand. Det er noget, man er tilbøjelig til at glemme, naar man kritiserer den Formindskelse, der fandt Sted i 1924 af Statens og Kommunernes Tilskud i Forhold til Medlemsbidraget. Det Forlig, som den Gang blev sluttet, gik netop ud paa, at Kasserne fik en større Selvbestemelsesret, imod at det Bidrag i Forhold til Medlemsbidraget, som skulde ydes af Staten og Kommunerne, nedsattes med nogle Procent. Man kan ikke beklage, at denne Nedsættelse har fundet Sted, uden samtidig at erindre, hvad man fik for den, og at man selv den Gang var tilfreds dermed.

Til Trods for det, der skete i 1924, saaledes som her nævnt, afsvækkedes Kritikken af Kontrolvirksomheden aldeles ikke derved, og jeg maa tilstaa, at til Underbygning af denne Kritik bidrog ogsaa Arbejdsgivernes Holdning overfor den Kontrolordning, vi havde. Derfor fandt jeg det rimeligt ved Revisionen i 1927 at laane Øre til Ønsket om, at Arbejdsanvisningskontorerne's Tal formindskedes. Det var ikke uden Betænkelighed jeg gik med dertil, idet jeg var paa det rene med, at det baade kontrolmæssigt og statistisk kunde berede en Afsvækkelse af hele den Virksomhed, som disse Institutioner hidtil havde udfoldet, men overfor den Kritik, som ikke mindst var øvet fra de nuværende Regeringspartiers Side, erklærede jeg mig rede til at reducere Arbejdsanvisningskontorerne's Antal. Der oprettedes den Gang et offentligt Arbejdsanvisningskontor i hvert Amt, og der blev givet Adgang til Oprettelse af Kontorer i Købstæder med over 10 000 Indbyggere eller saadanne, som gennemsnitlig havde haft mindst 1 000 Anvisninger aarlig, eller hvor der var mindst 500 arbejdssøgende personligt tilmeldt. Saadanne Kontorer kunde faa Statstilskud, medens Kontorer, som hidtil havde bestaaet, og som man ønskede opretholdt, vel ogsaa kunde opretholdes, men i saa Tilfælde uden Statsstøtte, hvorigennem der tilvejrbragtes en Besparelse, som vel ikke var saa overordentlig stor, men dog ingenlunde ubetydelig i Sammenligning, med hvad Arbejdsanvisningskontorerne ud over Landet hidtil havde kostet.

Men, som sagt, nu overraskes man ved i Forslaget at finde en stærkt udvidet Adgang til Oprettelse af offentligt anerkendte Arbejdsanvisningskontorer, og denne Adgang skal fremtidig alene gøres afhængig af Socialministerens Skøn. Og Forklaringen paa denne Forandring i Holdningen overfor Arbejdsanvisningskontorerne, paa den Ven-

den Bøtte i denne Sag, som er saa aabenbar, har det ærede Medlem Hr. Einer Jensen haft et meget skarpt Blik for. Jeg er fuldstændig paa det rene med, at det ærede Medlem har Ret i, at Formaalet med Udvidelsen af Antallet af Arbejdsanvisningskontorer er dette, at al Anvisning af Arbejde her i Landet i Fremtiden skal overføres til disse Kontorer, altsaa al Arbejds- og Pladsanvisning skal de i Fremtiden overtage. Men hvis det skal være Tilfældet — og det er jo muligt, at det vil være en ideel Ordning —, saa maa ogsaa Arbejdsanvisningskontorerne staa neutrale til alle Sider i Befolkningen, uanset om Organisationen er bredt til alle Sider eller den ikke er det. Det maa være Forudsætningen for, at vi kan gaa frem ad de Veje, man her anviser.

Den højtærede Minister har fulgt en Indstilling fra et Flertal i Socialraadet i Februar 1926; en Indstilling, som er citeret i Bemærkningerne til Lovforslaget, og hvorefter, i Henhold til § 6, det skal være forbudt for Betaling, hvad enten den udredes direkte eller indirekte, at tilbyde eller yde sin Mellemløst, være sig ved Anvisning eller paa anden Maade, ved Ansættelse af Funktionærer i Haandværks-, Industri-, Transport- eller Handels- og Kontorvirksomhed. Og der siges videre i § 7, at det ogsaa skal være forbudt, for saa vidt der ikke foreligger Bevilling dertil, for Betaling — hvad enten den udredes direkte eller indirekte — at tilbyde eller medvirke ved Fremskaffelse af Arbejdskraft til alle Former for midlertidig Hjælp ved Husgerning. Bevilling kan gives til en saadan Engageringsvirksomhed, dog kun, hvor der ikke findes Arbejdsanvisningskontorer, men hvor saadanne findes, skal enhver anden saadan Virksomhed ubetinget være forbudt. Endelig siges det videre, at al Adgang til at uddele nye Bevillinger til at drive Fæstevirksomhed for Fremtiden skal være udelukket. Det vil med andre Ord sige, at alle Funktionærer, Husassistenter, Landarbejdere, Tjenestekarle, alle, der søger Plads, fremtidig vil have at henvende sig til Arbejdsanvisningskontorerne, medmindre de indenfor deres Organisation har oprettet Engageringskontorer, som betjener dem uden Vederlag; saa skal — saaledes forstaar jeg Bemærkningerne — saadane Engageringsvirksomhed være tilladt. Men hvis man saaledes vil udvide Arbejdsanvisningskontorerne's Beføjelse, maa disse Kontorer, saaledes som jeg har sagt, være fuldt ud neutrale til alle Sider.

Der er fra en Side indenfor Social-